Studioul cinematografic

Animafilm

prezintă :

Studioul cinematografic

Animafilm

prezintă :

TUPIN
PĂNICĂ
VULPOIUL

adaptare după un basm de A.I.Odobescu

TUPIN
PĂNICĂ
VULPOIUL

adaptare după un basm de A.I.Odobescu

autor scenariu:
CĂLIN VÎLSAH
redactor:
ȘTERE ILIE
desenator:
VICTOR WEGEMANN

autor scenariu:
CĂLIN VÎLSAH
redactor:
ȘTERE ILIE
desenator:
VICTOR WEGEMANN

Pe vremea cînd și dobitoacele ajungeau să se facă domni și boieri aci pe pămînt . . . trăia un pui de leu, mîndru și frumos, pe care fiarele și lighioanele . . .

Pe vremea cînd și dobitoacele ajungeau să se facă domni și boieri aci pe pămînt . . . trăia un pui de leu, mîndru și frumos, pe care fiarele și lighioanele . . .

. . . îl aleseră să fie peste ele mai mare, și de aceea îi și ziseră Leonilă-Împărat.

. . . îl aleseră să fie peste ele mai mare, și de aceea îi și ziseră Leonilă-Împărat.

Aflînd însă Leonilă-Împărat că dobitoa-
cele nu trăiesc în bună pace unele cu altele
trimise peste tot locul porunci strașnice ca
de acum înainte să nu mai fie voie a se
face cuiva vreo nedreptate, fără de știrea
și învoirea Împărăției. Totodată, porunci
să se cheme la curtea domnească tot
neamul dobitocesc.

Aflînd însă Leonilă-Împărat că dobitoa-
cele nu trăiesc în bună pace unele cu altele
trimise peste tot locul porunci strașnice ca
de acum înainte să nu mai fie voie a se
face cuiva vreo nedreptate, fără de știrea
și învoirea Împărăției. Totodată, porunci
să se cheme la curtea domnească tot
neamul dobitocesc.

Atunci, veniră din toate părţile animale de tot felul şi toate mulţumiră împăratului pentru porunca înţeleaptă ce dăduse.

Atunci, veniră din toate părţile animale de tot felul şi toate mulţumiră împăratului pentru porunca înţeleaptă ce dăduse.

Unul, numai, dintre fruntaşi n-a vrut să vie şi anume jupin Rănică –
Vulpoiul, lighioană vicleană şi pricepută.

Unul, numai, dintre fruntaşi n-a vrut să vie şi anume jupin Rănică –
Vulpoiul, lighioană vicleană şi pricepută.

Adevărul era că toate dobitoacele veniseră cu cîte o plîngere împotriva vulpoiului, afară numai de buna lui rudă, vătaful Bursucel.

Adevărul era că toate dobitoacele veniseră cu cîte o plîngere împotriva vulpoiului, afară numai de buna lui rudă, vătaful Bursucel.

Mai intîi ieşi cu jalbă vornicul Lupu Falcă-Lată, cerînd să i se facă dreptate pentru toate necuviinţele cu care jupîn Rănică îndrăznise a se purta faţă de el şi familia sa.

Mai intîi ieşi cu jalbă vornicul Lupu Falcă-Lată, cerînd să i se facă dreptate pentru toate necuviinţele cu care jupîn Rănică îndrăznise a se purta faţă de el şi familia sa.

Apoi, se arătă cu plîngere aprodul Potaie-Dulău, iar după el medelnicerul Urechilă-Iepuraș.

Apoi, se arătă cu plîngere aprodul Potaie-Dulău, iar după el medelnicerul Urechilă-Iepuraș.

Dar cel care dintre toți zbiera mai tare era Măgărilă-Vechilul, pe care dobitoacele cu mai puțină minte îl aleseră de avocat.

Dar cel care dintre toți zbiera mai tare era Măgărilă-Vechilul, pe care dobitoacele cu mai puțină minte îl aleseră de avocat.

Vătaful Bursucel însă, ca o rudă bună, începu să apere cu vorba
pe verișorul său Vulpoiul și cît p-aci să-l scoată nevinovat.

Vătaful Bursucel însă, ca o rudă bună, începu să apere cu vorba
pe verișorul său Vulpoiul și cît p-aci să-l scoată nevinovat.

Deodată se repezi in mijlocul adunării vestitul logofăt Cucurigu-Cocoş, care declară tuturor că Jupînul Rănică i-a ucis copiii. El arătă cum . . .

Deodată se repezi in mijlocul adunării vestitul logofăt Cucurigu-Cocoş, care declară tuturor că Jupînul Rănică i-a ucis copiii. El arătă cum . . .

. . . într-o zi, mișelul de Rănică veni la ei îmbrăcat cu o rasă călugărească, prefăcîndu-se că învață pe dinafară poruncile împărăției.

. . . într-o zi, mișelul de Rănică veni la ei îmbrăcat cu o rasă călugărească, prefăcîndu-se că învață pe dinafară poruncile împărăției.

–Noi, bieții, ne-am lăsat amăgiți de haina mincinoasă. Puișorii noștri s-au risipit printre bălării, iar vicleanul de Rănică, cum îi simți fără apărare, pe cîți dintr-înșii apucă, îi sugrumă.

–Noi, bieții, ne-am lăsat amăgiți de haina mincinoasă. Puișorii noștri s-au risipit printre bălării, iar vicleanul de Rănică, cum îi simți fără apărare, pe cîți dintr-înșii apucă, îi sugrumă.

–Privește impărate: puica mea cea mai iubită zace aici moartă dinaintea măriei-tale! Cu lacrimi în ochi cer să mi se facă dreptate!

–Privește impărate: puica mea cea mai iubită zace aici moartă dinaintea măriei-tale! Cu lacrimi în ochi cer să mi se facă dreptate!

Leonilă-împărat se supără foarte și dete ordin banului Martin-Ursul, boier de curte, să-i aducă pe vinovatul Rănică.

Leonilă-împărat se supără foarte și dete ordin banului Martin-Ursul, boier de curte, să-i aducă pe vinovatul Rănică.

Martin-Ursul, ajuns la Rănică, fu poftit de acesta să-i arate niște
faguri de miere. Acolo, Rănică dete brinci ursului, care căzu și-și
prinse piciorul și coada într-o cursă.

Martin-Ursul, ajuns la Rănică, fu poftit de acesta să-i arate niște
faguri de miere. Acolo, Rănică dete brinci ursului, care căzu și-și
prinse piciorul și coada într-o cursă.

După multe eforturi, chiar rupîndu-și coada, Ursul reuși să scape din cursă și, rușinat, se întoarse la palat fără Rănică – Vulpoiul. Împăratul trimise atunci pe Motan-Cotoiul.

După multe eforturi, chiar rupîndu-și coada, Ursul reuși să scape din cursă și, rușinat, se întoarse la palat fără Rănică – Vulpoiul. Împăratul trimise atunci pe Motan-Cotoiul.

Acesta păţi la fel dind ascultare indemnului lui Rănică de a prinde
nişte şoareci intr-un hambar plin cu laţuri.

Acesta păţi la fel dind ascultare indemnului lui Rănică de a prinde
nişte şoareci intr-un hambar plin cu laţuri.

Reușind cu greu să scape din laț, Motan – Cotoiul se întoarse și el la curte, plouat și cu coada între picioare. Atunci, vătaful Bursucel se oferi singur . . .

Reușind cu greu să scape din laț, Motan – Cotoiul se întoarse și el la curte, plouat și cu coada între picioare. Atunci, vătaful Bursucel se oferi singur . . .

. . . să-l aducă la palat pe Jupin Rănică. Ajuns la curte, Rănică se închină smerit în fața împăratului.

. . . să-l aducă la palat pe Jupin Rănică. Ajuns la curte, Rănică se închină smerit în fața împăratului.

Fiind judecat și osîndit la spînzurătoare, Rănică ceru voie să-și mărturisească în fața lumii păcatele.

Fiind judecat și osîndit la spînzurătoare, Rănică ceru voie să-și mărturisească în fața lumii păcatele.

El dete să se înţeleagă că furase ca să scape zilele lui Leonilă. Ascunsese în pădure o comoară de bani şi scule de preţ cu care . . .

El dete să se înţeleagă că furase ca să scape zilele lui Leonilă. Ascunsese în pădure o comoară de bani şi scule de preţ cu care . . .

. . . banul Martin Ursul, vornicul Lupu Falcă-Lată și postelnicul Motan-Cotoiul urmau să cumpere slujitorii împăratului și în locul lui Leonilă să-l ridice pe Martin-Ursul la scaunul domniei.

. . . banul Martin Ursul, vornicul Lupu Falcă-Lată și postelnicul Motan-Cotoiul urmau să cumpere slujitorii împăratului și în locul lui Leonilă să-l ridice pe Martin-Ursul la scaunul domniei.

Dind crezare spuselor lui Rănică, Leonilă-Impărat porunci intemnițarea banului Martin-Ursul, vornicului Lupu Falcă-Lată și a lui Motan-Cotoiul.

Dind crezare spuselor lui Rănică, Leonilă-Impărat porunci intemnițarea banului Martin-Ursul, vornicului Lupu Falcă-Lată și a lui Motan-Cotoiul.

Dornic de a pune mina pe comoară, impăratul ordonă lui Behehe-Berbecilă și medelnicerului lepuraș să-l însoțească pe Rănică în pădure, la locul ascunzișului.

Dornic de a pune mina pe comoară, impăratul ordonă lui Behehe-Berbecilă și medelnicerului lepuraș să-l însoțească pe Rănică în pădure, la locul ascunzișului.

Aproape de casă, cînd Berbecilă rămase mai în urmă să pască fiindu-i foame, repede Rănică suci gîtul iepurașului și-l mîncă cu ai săi.

Aproape de casă, cînd Berbecilă rămase mai în urmă să pască fiindu-i foame, repede Rănică suci gîtul iepurașului și-l mîncă cu ai săi.

lar lui Berbecilă îi spuse:-Frate Berbecilă, Urechilă se culcă puțin,
du împăratului o scrisoare și o desagă cu daruri din care negresit
și domnia ta vei trage mari foloase!

lar lui Berbecilă îi spuse:-Frate Berbecilă, Urechilă se culcă puțin,
du împăratului o scrisoare și o desagă cu daruri din care negresit
și domnia ta vei trage mari foloase!

Cînd împăratul deschise desaga, din care căzu pielea sărmanului Urechilă, pricepu că Rănică își bătuse joc și de măria sa.

Cînd împăratul deschise desaga, din care căzu pielea sărmanului Urechilă, pricepu că Rănică își bătuse joc și de măria sa.

Leonilă ordonă imediat să fie scoşi cei din închisoare.

Leonilă ordonă imediat să fie scoşi cei din închisoare.

Rănică, adus din nou la împărat, susţinu că Berbecilă a ucis pe
lepuraş pentru a jefui darurile. Dar nu i se mai dădu crezare.

Rănică, adus din nou la împărat, susţinu că Berbecilă a ucis pe
lepuraş pentru a jefui darurile. Dar nu i se mai dădu crezare.

în fața morții, Rănică ceru ca neînțelegerea dintre el și dușmanii lui
să se stingă prin luptă și, după obicei, să se dea dreptate învingătorului.

în fața morții, Rănică ceru ca neînțelegerea dintre el și dușmanii lui
să se stingă prin luptă și, după obicei, să se dea dreptate învingătorului.

Lupta începu a doua zi, în țarcul rotund al tîrlei împărătești,
între Rănică și vornicul Lupu Falcă-Lată.

Lupta începu a doua zi, în țarcul rotund al tîrlei împărătești,
între Rănică și vornicul Lupu Falcă-Lată.

Văzind că lupul e mai tare, Rănică începu să strige: „Sai, jupine
că mănîncă ciinii mieii!" Lupul lacom se întoarse să apuce și el
o cîrlană, iar Vulpoiul îl dobori pe la spate.

Văzind că lupul e mai tare, Rănică începu să strige: „Sai, jupine că mănîncă ciinii mieii!" Lupul lacom se întoarse să apuce și el o cîrlană, iar Vulpoiul îl dobori pe la spate.

Ieşind învingător, Rănică fu făcut de către Împărat mare vistiernic,
iar celelalte dobitoace i se închinară cu supunere.

Ieşind învingător, Rănică fu făcut de către Împărat mare vistiernic,
iar celelalte dobitoace i se închinară cu supunere.

Trecu astfel cît trecu; dar fiindcă năravul din fire nu are lecuire,
jupîn Rănică nu se lăsă de vicleşuguri, nici cînd ajunse cm de frunte.

Trecu astfel cît trecu; dar fiindcă năravul din fire nu are lecuire,
jupîn Rănică nu se lăsă de vicleşuguri, nici cînd ajunse cm de frunte.

Mișeliile lui au ieșit din nou la iveală și fu silit să fugă atît de la curtea împărătească . . .

Mișeliile lui au ieșit din nou la iveală și fu silit să fugă atît de la curtea împărătească . . .

. . . cît și de la casa lui. Huiduit, hoinar și pribeag , . . .

. . . cît și de la casa lui. Huiduit, hoinar și pribeag , . . .

... de atunci își petrece viața furișindu-se printre tufe și prin vizuini, deoarece nimeni din neamul dobitocesc nu mai dă crezare spuselor lui.

... de atunci își petrece viața furișindu-se printre tufe și prin vizuini, deoarece nimeni din neamul dobitocesc nu mai dă crezare spuselor lui.

Așa se întîmplă cu toți acei care caută să se ridice prin minciună și vicleșug, în loc de muncă cinstită.

Așa se întîmplă cu toți acei care caută să se ridice prin minciună și vicleșug, în loc de muncă cinstită.

ȘTIUȚI

Reeditare 1983

ȘTIUȚI

Reeditare 1983